

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4460

гр. София, 21.02.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20211110157287 по описа за 2021 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал. 1 ГПК.

Производството по делото е по исковата молба на ЗДР. В. СЛ., ЕГН-***** адрес - гр. София-1799, ж.к. *** спрямо - ****, БУЛСТАТ-***, представляван от Ректора и с адрес гр. София-1618, ***.

Ищецът твърди, че страните по делото са страни по трудово правоотношение на основание ТД № 486/ 12.10.2001г., сключен за неопределено време на длъжност „асистент“ към Магистърски факултет по „Финансово право“ и „Данъчно право“, който ТД е изменен с няколко допълнителни споразумения като последното е с № 264/23.11.2015г. Излага се, че с последното е бил изменен размерът на МТВ. Излага се, че през целия период на полагане на труд по ТД ищецът е изпълнявал всички свои задължения по договора за разлика от работодателя. Излага се, че след началото на COVID кризата (месец март 2020г.) било нарушено равновесието между страните по договора като ответникът без да се съобрази с правно релеватните за ТД норми по Закона за здравето и чл. 73 от АПК, както и решения на МС досежно определяне срокът и извънредна епидемична обстановка, е настоявал ищецът да провежда занятията по „Финансово право“ и „Данъчно право“ в домашна обстановка от разстояние, в „електронна среда“, но не осигурил за служителя си разходите за заплащане на консумативи по обучение от разстояние; всички други условия, свързани със специфичните изисквания за извършване на работата (чл. 107в, ал. 2, т. 5 и т. 6 от КТ) както и не е договорил параметрите на работа по смисъла на чл. 107 в от КТ.

Излага се, че не е едностранно изменение на ТД тъй като няма надлежно връчване на такова волеизявление от него до ищеца по повод искането за работа от „домашна среда“. С нарочна молба от 05.11.2021г. ищецът е уточнил, че желае решение от съда, с което да бъде установено следното обстоятелство с правно значение: че през периода от месец март на 2020г. до месец септември на 2021г. не е изменяно съдържанието на ТД, сключен между страните досежно мястото и начина на престояване на труд, тъй като Заповед с № 3-РК-74/ 15.01.2021г. и Заповед с № 3-РК-58/ 22.12.2020г., с които ответникът е наредил учебният процес в периода от 31.01.2021г. да се провежда в ел. среда с изключение на държавните изпити, не са волеизявления до ищеца – служител за промяна на ТД, сключен помежду им и въз основа липсата на такова изменение да се приеме, че ТД с № 486/ 12.10.2001г. не е променен в частта относно място и начин на полагане на труд и ищецът няма задължение за работа от разстояние по възложената му длъжност „асистент“ към Магистърски факултет по „Финансово право“ и „Данъчно право“. В подкрепа на горното ангажира доказателства и

желае решение в този смисъл като търси разноси.

В срока за отговор е депозиран такъв, с който иска се оспорва кат недопустим при няколко основания. В условията на приет за разглеждане като допустим този иск се оспорва същия като неоснователен и недоказан. Не се спори по това, че ищецът е бил служител на ответника на основание ТД с № 486/ 12.10.2001г на исковата длъжност, но се излага, че ТД е прекратен на основание чл. 330, ал. 2, т.6 от КТ поради налагане на наказание „уволнение“, считано от 17.03.2021г. Не се оспорва, че са издавани Заповеди за обучение он лайн, но се твърди, че те са били във връзка с обявеното в страната ИП. Навежда се, че по време на действие на тези заповеди ищецът не е провеждал такова обучение със студенти въпреки, че същият е бил поканен да получи оборудване за работа от разстояние. Не е налице незаконосъобразно поведение на ответника, както и нарушение на трудовите правила и норми. В подкрепа на горното се ангажират доказателства като не се оспорват тези на ищеца.

Искът е с правно основание по чл.124 от ГПК във вр. с чл. 357 от КТ като на основание чл. 130 от ГПК във вр. чл. 129, ал.1 от ГПК и във връзка с възражението на ответника за недопустимост на предявения иск съдът следва в нов едноседмичен срок да даде възможност на ищеца да посочи конкретно причината, поради която търси решение по този ред и за какво точно желае установяване, *че през периода от месец март на 2020г. до месец септември на 2021г. не е изменяно съдържанието на ТД, сключен между страните досежно мястото и начина на престоиране на труд, тъй като Заповед с № 3-РК-74/ 15.01.2021г. и Заповед с № 3-РК-58/ 22.12.2020г., с които ответникът е наредил учебният процес в периода от 31.01.2021г. да се провежда в ел. среда с изключение на държавните изпити, не са волеизявления до ищеца – служител за промяна на ТД, сключен помежду им и въз основа липсата на такова изменение да се приеме, че ТД с № 486/ 12.10.2001г. не е променян в частта относно място и начин на полагане на труд и ищецът няма задължение за работа от разстояние по възложената му длъжност „асистент“ към Магистърски факултет по „Финансово право“ и „Данъчно право“ като посочи дали е защото ще търси имуществена или друга отговорност от работодателя; дали защото ще търси някакво обезщетение от работодателя или дали ще ползва това решение в защита срещу него по бъдещи и настоящи други спорове между страните. При неотстраняване на горните указания исковата молба ще бъде върната.*

При горното и на основание Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по гр.дело с № 57287/ 2021г с указания до З.В. С в едноседмичен срок от връчване на настоящото да конкретизира иска си съобразно дадените от съда в мотивната част указания.

УКАЗВА, че при неизпълнение исковата молба ще бъде върната.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____